

VI STE TOMU SVJEDOCI

3. vazmena nedjelja, B

Ponovno je uskrsli Isus među svojim učenicima. I opet čuju uskrsni pozdrav: „Mir vama!“ Isus ih primiruje, ohrabruje. Ne trebaju se bojati, naprotiv, trebaju se radovati. Sjeda među njih i jede što su mu ponudili. Zatim im tumači kako se upravo tako i trebalo dogoditi. Pisma su od početaka navješćivala da se tako ima zbiti: da Krist trpi, umre, pa da onda uskrsne. Poučava ih: „Ovako je pisano: 'Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima, počevši od Jeruzalema.' Vi ste tomu svjedoci. I ja evo šaljem na vas Obećanje Oca svojega. Ostanite zato u gradu dok se ne obučete u silu odozgor.“

To će biti zadaća apostola. Oni će naviještati Kristovu muku, smrt i uskrsnuće i propovijedati da je po njemu za sve narode došlo obraćenje i oproštenje grijeha. Međutim, naglašava Isus: „Vi ste tomu svjedoci“. Tu smo. To je ono odlučujuće – svjedočenje. Apostoli su doista postali svjedoci Kristova uskrsnuća i navjestitelji spasenja. Oni su mogli posvjedočiti ono što su čuli i doživjeli. Apostol Ivan u svojoj Prvoj poslanici upravo to naglašava: „Što bijaše od početka, što smo čuli, što smo vidjeli očima svojim, što razmotrimo i ruke naše opipaše o Riječi, životu (...) što smo vidjeli i čuli, navješćujemo i vama. (1 Iv 1,1-3). Tako su apostoli naviještali ne ono što su čuli od drugih, ili što su pročitali, nego ono što su sami vidjeli.

Pa ipak, iskustvo očevidaca apostolima nije bilo dovoljno. Isus im pripominje: „Ostanite zato u gradu dok se ne obučete u silu odozgor.“ Trebao je još na njih sići Duh Sveti. Naime, oni jesu bili očevici, oni su doista mogli rukama opipati uskrslog Isusa, mogli su – da su htjeli – čak i prst staviti u njegove rane, ali pored svega toga apostolima je bila potrebna sila Duha Svetoga da bi im se otvorila pamet pa da bi mogli razumjeti Pisma i otajstvo odvijeka sakriveno u Bogu. To je ono što neki nazivaju kvalitativni skok: tek po Duhu Svetome iskustvo apostola pretvara se u smislenu vjeru. Tek su po Duhu Svetome mogli razumjeti značenje događaja kojima su bili svjedoci.

Naravno da se i mi ovdje nalazimo. I mi smo na svoj način svjedoci čudesnih djela koja Bog na nama čini. Primili smo Božju silu u sakramentima krsta i potvrde, svake se nedjelje jačamo sakramentom euharistije. Svjedoci smo njegove riječi koju nam naviješta u svakoj misi, u svakoj službi riječi. Toliko smo puta osjetili njegovu blagost i nježnost u opraštanju po sakramentu pomirenja, a možda smo osjetili i njegovu iscjeliteljsku ruku u sakramentu bolesničkog pomazanja. Vidjeli smo radost koja se razlijeva u sakramentu ženidbe. Uza sve to, svakodnevno možemo osjetiti Božju brižnost i zauzetost za nas dok čitamo njegovu riječ ili molimo. Naš Bog je doista Emanuel – S nama Bog. Mi imamo to iskustvo.

I sad je na nama zadatak kao i na apostolima: svojim životom, svojom riječju, svojim životnim opredjeljenjima svjedočiti za Krista. Biti njegovo živo evanđelje među ljudima. Da u nama ljudi mogu prepoznati i njegovu dobrotu i njegovo oproštenje, da se na nama i u nama vidi da smo susreli uskrslog i proslavljenog Isusa. Naravno da je sve to moguće: ta i mi smo se, poput apostola, „obukli u silu odozgor“, i mi smo primili duha Svetoga, pa što smo vidjeli i iskusili, to svjedočimo.

Zvonko Pažin